

«Ο ΟΣΙΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ»

Ὁ Ὅσιος καὶ Θεοφόρος Μακάριος ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τῶν αὐτοκρατόρων Μεγάλου Κωνσταντίνου (324 – 337 μ.Χ.), Θεοδοσίου (379 – 395 μ.Χ.) καὶ Ἀρκαδίου (395 – 408 μ.Χ.). Ἦταν ὁ πρῶτος, κατὰ πᾶσα πιθανότητα, Ἐπίσκοπος Ἰερισοῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ θεωρεῖται κτήτορας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τῆς μονῆς Κωνσταμονίτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐπισκοπικῆς του διακονίας, συναντήθηκε μὲ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνο, ὁ ὁποῖος ἐπιζητοῦσε νὰ κτίσει τὴ Νέα Ρώμη κοντὰ στὸν Ἀκάνθιο ἰσθμό, ποὺ κεῖται κοντὰ στὴν Ἰερισοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Μὲ τὴν σοφία τῶν λόγων του ἔπεισε τὸν βασιλέα νὰ μὴν προχωρήσει στὴν ὑλοποίηση τῶν σχεδίων του καὶ ἔτσι διέσωσε τὸ φιλήσυχο τῆς περιοχῆς καὶ μάλιστα τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἐπὶ Ἰουλιανοῦ του Παραβάτου ὁ Ἅγιος καταδιώχθηκε καὶ κατέφυγε στὸν Ἄθωνα. Θεωρεῖται δὲ δεῦτερος κτήτορας τῆς μονῆς Κωνσταμονίτου.

Ὁ Ὅσιος Μακάριος κοιμήθηκε ὀσίων μὲ εἰρήνη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρκαδίου (395 – 408 μ.Χ.).